

Preblagorodni gospod deželni poslanec!

Dobetela me je sicer že čast na radikalno-dijaškem shodu v Trstu, & vami, preblagorodni gospod doktor, osebnost se seznani, toda na to se vsled velikega števila gotovo ne spominjate več. Vendar me navdaja & zaupanjem vsa občevana blagohotnost, katero ste vedno izkazovali napram goriskim visokosolcem, da ne odklonite moje naslednje prošnje:

Letos namreč obiskujem drugo leto medicinsko fakulteto dunajskega vseučilišča. Od staršev ne dobim nikake podpore, ker je njih gmotna moč popolnoma izčrpana.

Ustnove ali kakke druge stalne podpore nimam nobene.
Pri veliki množini dunajškega dijaštva mi uveči dobiti
nikake inštrukcije. Žalostna perspektiva se mi odpira v
budućnost. Dozdeva se mi, da mi ne bo mogoče dovršiti svojih
medicinskih študij radi obupnih kvotnih odnošajev kljub
svojemu pričnemu nagnenju. - Telo sem upal, da dobiti
letos deželno ustanovo, a dobil sem sledujč le podporo 200K.
Ker se pa imam letos oglasiti pri T. rigorozu in plačati takso 120K,
mi ostane po skuntakem samo 80K za celo šolsko leto.
In se od teh 80K moram odtegniti nad polovico za obresti
dolga, katerega sem napravil v teh dveh visokošolskih letih v
svrhu svoje eksistence.

Končno naj omenim tudi žalostno dejstvo, da
že več let ni bilo nobenega medicina izmed goriskih Slovencev
in da sem jaz zdaj edini med njimi, ki se je posvetil dejstvu,

medtemko je italijanskih medicincev iz Goris'kega nad
dvajset.

V tem svojem obupnem položaju se obračam
na Vaše blagorodje kot na edino svoje upanje.

Prilagam uavreč prošnjo na deželni zbor v Gorici ter
Vas prosim, da bi jo blagovolili istemu predložiti v
prihodnjem zasedanju in kolikor mogoče priporočiti.

Za to uslugo onaprej se vam zahvaljujō
bilježim

Ust. Pačar, medicincev
na Dunaju, Univerza.

Dunaj, dne 15. večava 1907.